

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE:

Rozporządzenie Ministra spraw wojskowych w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych i ministrem b. dzielnicy Pruskiej w sprawie sprostowania rozporządzenia o powołaniu rocznika 1902 do służby wojskowej z dnia 8 sierpnia 1920 r. (Dzien. Ustaw Rzplitej Polskiej № 71 z dnia 9 sierpnia 1920 r. poz. 490).

Art. 1. W rozporządzeniu o powołaniu rocznika 1902 do służby wojskowej z dnia 8 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 71 z dn. 9 sierpnia 1920 r. poz. 490) brzmienie art. 2 zmienia się w ten sposób, że zamiast słów: „na pozostałym terenie Państwa w terminach, jakie określa dowództwo okręgów generalnych w porozumieniu z właściwym wojewodą względnie delegatem rządu we Lwowie i komisarzem rządu w Warszawie”.

Art. 2. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, d. 28 sierpnia 1920 r.

Minister spraw wojskowych:

Sosnkowski

Minister spraw wewnętrznych:

w z. *Kuczyński*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski.

Rozporządzenie ministra aprowizacji, wydane w porozumieniu z ministrem rolnictwa i dóbr państwowych, w przedmiocie cen na ziemiopłody odstawione na poczet kontyngentu w okresie od dnia 15 września 1920 r. do dn. 1 stycznia 1921 roku.

Na zasadzie art. 3-go ustawy z dnia 9 lipca o aprowizacji na rok gospodarczy 1920-21 (Dz. Ust. R. P. № 56 1920 r. poz. 348) zarządza się co następuje:

Art. 1. Ceny za ziemiopłody, odstawione przez wytwórców rolnych na poczet kontyngentu, ustanowione na okres do 15 września 1920 roku art. 7 przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 9 lipca o aprowizacji na rok gospodarczy 1920-21 (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, 1920 r., poz. 474) i rozporządzeniem ministra aprowizacji z dnia 26 sierpnia 1920 r., wydanem w porozumieniu z ministrem skarbu i ministrem rolnictwa i dóbr państwowych w sprawie cen na ziemiopłody, odstawione na poczet kontyngentu (Dz. Ust. R. P. Nr. 84, 1920 r., poz. 563) utrzymują się w mocy na okres od dnia 15 września 1920 r. do dnia 1 stycznia 1921 r.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 września 1920 r.

Minister aprowizacji:

St. Śliwiński

Minister rolnictwa i dóbr państw.

Jul. Poniatowski

Minister skarbu:

w z. *Rybarski.*

* * *

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poddania przestępstw, popełnionych przez urzędników z chęci zysku — orzecznictwu sądów doraźnych.

Art. 1. Przestępstwa urzędników, ulegających karom, przewidzianym w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 11 poz. 60), można poddać orzecznictwu sądów doraźnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30-go czerwca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 55 poz. 341), austriackiej procedury karnej (rozdział XXV), tudzież rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 61 poz. 393), z tą zmianą, że dla wprowadzenia sądownictwa doraźnego w zakresie wyżej wymienionych przestępstw dostateczne będzie ogłoszenie właściwego zarządzenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Naczelnik Państwa i

Przewodniczący Rady Obrony Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *W. Witos.*

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 6-go sierpnia 1920 roku w sprawie tymczasowych zmian dotyczących organizacji i zadań Policji Państwowej.

Art. 1. Policja państwowa jest organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych i ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa Państwa, tudzież bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. W czasie wojny ponadto może być użyta także dla celów wojskowych.

Art. 2. O ile policja państwowa używana jest dla celów wojskowych, wszystkie jej organa obowiązane są do ścisłego wykonywania rozkazów wydanych im przez właściwe władze wojskowe.

Funkcjonariusze policji państwowej winni popełnienia czynów przestępnych, podlegają wojskowemu ustawom karnym i wojskowemu sądownictwu karnemu.

Art. 3. Jeżeli policja państwowa zostaje użyta dla celów wojskowych, właściwe władze wojskowe mogą jej wydawać rozkazy bezpośrednie.

Art. 4. Za samowolne opuszczenie służby funkcjonariusze policji podlegają karom ustanowionym dla wojskowych za dezercję.

Art. 5. Obowiązki funkcjonariuszów policji oraz tryb postępowania służbowego przy użyciu policji dla celów wojskowych określi osobna instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wew.

Art. 6. W czasie trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia policja państwowa w stosunku do osób wojskowych otrzymuje uprawnienia wojskowej Żandarmerji, w służbie zaś wartowniczej otrzymuje prawa wart wojskowych.

Art. 7. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw. Odwołanie niniejszego rozporządzenia nastąpić może na podstawie uchwały Rady Ministrów.

Art. 8. Wykonanie tego rozporządzenia poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Państwa i

Przewodniczący Rady Obrony Państwa

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Witos.*

* * *

Dekrety Naczelnika Państwa i Ministra Spraw Wojskowych w sprawie dezertów.

Wróg, który najechał Ziemię Polskie, pobity wycofuje się w popłochu.

Dokonał tego w pierwszym rzędzie patriotyczny zapał, ofiarne poświęcenie i bohaterski wysiłek żołnierza polskiego. Dumnym być może z osiągniętego wyniku każdy żołnierz, który na powierzonym sobie posterunku obowiązek względem Ojczyzny i Wolności spełnił, a ten, kto z własnej winy wbrew obowiązkowi poza szeregami pozostał, ponosi najcięższą karę moralną wstydu.

W tej podniosłej chwili, nie chcąc ścigać surowemi karami tych, którzy pod wpływem przemijającego upadku ducha, czyniąc sami sobie krzywdę największą, uchylili się od wspólnego dzieła ze swymi zwycięskimi towarzyszami broni, oraz aby dać im możliwość okupienia popełnionego błędu dalszą pracą żołnierską, zarządzam co następuje:

Osoby wojskowe, które w chwili ogłoszenia niniejszego Dekretu pozostają poza szeregami wskutek samowolnego opuszczenia lub wskutek samowolnego powstrzymania się od powrotu do szeregów, nie będą podlegały ściganiu według przepisów o sądach doraźnych, o ile najpóźniej do dnia 4 października r. b. włącznie zgłoszą się do służby wojskowej u najbliższej władzy wojskowej lub cywilnej władzy bezpieczeństwa publicznego.

W wypadkach skazania tych osób w drodze postępowania zwykłego, minister spraw wojskowych oraz właściwi dowódcy czynić będą stosownie do ujawnionych okoliczności sprawy użytek z przysługującego im prawa zawieszenia kary aż do ukończenia działań wojennych.

W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, będzie stosowane prawo łaski.

Dezertjerzy, ujęci po upływie oznaczonego wyżej terminu, ścigani będą według postępowania doraźnego z całą surowością prawa.

Naczelnik Państwa i Naczelnny Wódz

(—) *Piłsudski.*

Minister Spraw Wojskowych

(—) *Sosnkowski,*

generał-porucznik.

R O Z K A Z.

W wykonaniu Dekretu Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z dnia 20 września r. b. w przedmiocie uchylenia postępowania doraźnego względem tych dezertjerów, którzy się stawiają do służby wojskowej przed upływem oznaczonego w Dekrecie tym terminu, zarządzam co następuje:

Władze wojskowe PKU, bataliony zapasowe i t. p. przyjmować będą bez zwłoki wszelkie zgłoszenia dezertjerów i przekazywać zgłaszających się do dyspozycji właściwych dowódców.

Wstrzymanie wykonania kary w myśl paragrafów 419 i 480 P. K. W. do czasu ukończenia działań wojennych zarządzi minister spraw wojskowych wewnątrz kraju, a właściwy dowódca na terenie działań wojennych po rozpoznaniu okoliczności sprawy i opinii sądu orzekającego.

W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, należy przedkładać Naczelnemu Wódzowi o ulaskawienie skazanych w trybie właściwym.

Władze cywilne bezpieczeństwa publicznego w wypadkach zgłoszenia się do nich dezertjerów postąpią tak samo w myśl odpowiedniego rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych.

Minister spraw wojskowych

(—) *Sosnkowski,*
generał-porucznik.

* * *

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje:

Podczas pobytu swego w latach 1914—18, okupanci, a ostatnio i bolszewicy pozostawili na terenach państwa polskiego wszelkiego rodzaju instrumenty miernicze: teodolity, niwelatory, busole, stoliki miernicze, łąty, taśmy stalowe, arytymometry itp., oraz mapy wojskowe, akta pomiarowe, a nawet książki naukowe, które często bez jakiegokolwiek użytku znajdują się u osób prywatnych, a nawet i w urzędach komunalnych tak w miastach, jak i na prowincji.

Biorąc pod uwagę, iż według przyjętych przepisów prawnym właścicielem wyżej wymienionych przedmiotów, pozostawionych przez nieprzyjaciela na terenie Polski, jest armja polska, Ministerstwo Spraw Wojskowych, jako przedstawiciel tej armji, zwraca się do ogółu obywateli państwa polskiego i do wszystkich urzędów państwowych, którym dobro i szczęście ojczyzny leży na sercu, z żądaniem, ażeby o posiadanych wyżej wzmiankowanych instrumentach mierniczych, mapach, aktach pomiarowych i książkach zechcieli bezzwłocznie donieść na piśmie do Instytutu Wojskowo-Geograficznego (Warszawa, Traugutta 2), który bezzwłocznie na koszt własny zajmie się sprowadzeniem tych przedmiotów tak koniecznych w chwili obecnej dla armji narodowej. Każdy obywatel wiedzieć powinien, iż podobnie jak amunicja, konieczne są dla armji mapy, jako podstawa wszelkiej operacji wojennej. Prócz tego, instytut wojskowo-geograficzny zwraca się do ogółu obywateli z propozycją przekazania w najkrótszym czasie, o ile to możliwe, bezpłatnie do archiwum instytutu wszelkiego rodzaju map (dawnych i nowych), atlasów geograficznych, a do biblioteki instytutu książek naukowych z dziedziny: astronomji, geodezji, miernictwa, instrumentoznawstwa, opisów geograficznych — lub też w razie ostatecznym odprzedania takowych instytutowi.

Wszystkie pisma polskie proszone są o przedruk niniejszego.